

РЕШЕНИЕ

№ 4826

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 01.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3288** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Национална асоциация за обществена защита със седалище в [населено място], чрез адв. П., срещу мълчалив отказ на главния секретар на ВСС да предостави достъп до обществена информация по заявление за достъп до обществена информация с рег. № 2 от 02.02.2021г., тъй като на заявителя не са представени исканите със заявлението документи, а само са посочени публични регистри, в които исканата информация не се съдържа.

В жалбата се сочи, че е подадено заявление за достъп до обществена информация, по което е постановено решение от № 4 от 03.02.2021г. на главния секретар на ВСС. В него не е предоставен достъп до исканата информация в цялост, като само е посочен акта, въз основа на който съдии от РС - Русе са командирани в АС - Русе, и интернет страницата, през която е достъпен регистъра на командированите съдии, както и натовареността на съдилищата за първото полугодие на 2020г. Не е предоставен акта на командироване, становището на административния ръководител на съда, в който са работили съдиите към момента на командироването, и данни как командироването ще се отрази на организацията на работа на този съд, които се изискват съгласно раздел II, т.4 от Правилата за командироване, приети от ВСС с протокол № 25 от 27.06.2013г. Следователно не е предоставен исканият достъп до обществена информация. Твърди се, че същата се съхранява от ВСС, и достъпът до нея като служебна информация е свободен. В достъпния през интернет регистър не се съдържа тази информация, защото липсват актовете за командироване,

в които се съдържат мотивите. Освен това от там става ясно, че Е. Д. е командирована за първи път на 27.12.2018г., а И. И. – на 21.12.2018г. Следователно няма информация за общата натовареност на РС-Русе към момента на командироването им, т.е. към 2018г. Предвид изложеното е налице мълчалив отказ по подаденото заявление, който жалбоподателят иска да бъде отменен. Претендират се разноси.

Ответникът – главния секретар на ВСС, редовно уведомен, в становище от 27.04.2021г. оспорва жалбата. Твърди, че командироването на съдии се извършва по реда на чл. 227 от ЗСВЛ, за което се води достъпен на страницата на ВСС регистър. В него са посочени имената на командированите лица, местоработата им, номера на заповедта за командироване и срока за това, орган, в който е командирован магистрата, мотиви и причина за командироването. Следователно исканата информация е публично достъпна и жалбоподателят няма правен интерес да оспорва мълчалив отказ от предоставянето ѝ. Освен това липсва и подлежащ на оспорване административен акт, защото не е налице нито изричен, нито мълчалив отказ от предоставяне на исканата информация, т.е. жалбата е недопустима. Алтернативно се сочи, че същата е неоснователна. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 120лв.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заявление вх. № 2/02.02.2021 г., подадено до представляващия ВСС, Националната асоциация за обществена защита е поискала достъп до обществена информация на електронен носител, а именно: 1. Актът, по силата на който лицата Е. С. Д. и И. Й. И. заемат длъжността „съдия“ и правораздават в АС - Русе; ако актът е издаден от друг орган на съдебната власт, да се предостави заповедта за командироването им; 2. Становището на административния ръководител на съда, в който са работили към момента на командироването; 3. Справка за общата натовареност на органа, в който са работили, и на работещите в него магистрати; 4. Данни как командироването ще се отрази на организацията на работа на този съд. В заявлението се сочи още, че исканата информация е необходима за съставяне на мнение относно дейността на ВСС.

По делото няма данни ответникът да е уведомил жалбоподателя за нередовности на заявлението и да е дал срок за отстраняването им, с който да се удължи срока за произнасяне. Няма данни да е уведомил жалбоподателя и за удължаване на срока за отговор съгласно чл. 30 и 31 от ЗДОИ. Поради това срокът за отговор е 14 дни, и е изтекъл на 16.02.2021г. Междувременно с решение № 4 от 03.02.2021г. главният секретар на ВСС е предоставил пълен достъп до исканата обществена информация като е посочил, че двамата съдии от РС – Русе са командировани в АС – Русе със заповед на председателя на ВАС. В Регистъра на командированите магистрати, който е публично достъпен през сайта на ВСС, се съдържа информация за трите имена на командированите лица, местоработата им, номера на заповедта за командироване, срока и продължителността на командироването в месеци, орган, в който е командирован магистрата, мотиви и забележки. Относно натовареността на органите на съдебната власт през сайта на ВСС е достъпна информация „Отчетни доклади“, съдържащи обобщени статистически таблици за всички съдилища на полугодие. Ответникът не е предоставил копия на исканите документи на електронен носител.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК – на 16.03.2021г., видно от разписка на С., приложена по делото. Неоснователни са възраженията на ответника, че липсва годен за оспорване административен акт, защото жалбоподателят твърди, че посочените от ответника два регистъра не съдържат документите, от които той иска да получи копие. Следователно същият има правен интерес да оспорва мълчалив отказ да се предоставят тези документи, като предмет на проверката по същество е дали неговото твърдение е вярно. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна по следните съображения:

Правото на достъп до обществена информация предполага наличието на задължен субект, на когото законът вмения като задължение даването на обществена информация. Задължените субекти са определени в чл.3 ЗДОИ. Съгласно чл.3, ал.1 ЗДОИ този закон се прилага за достъп до обществената информация, която се създава или се съхранява от държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България. В ал.2, т.1 от същата разпоредба е посочено, че законът се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, какъвто несъмнено е Висшият съдебен съвет като орган на съдебната власт. Следователно обжалваният акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия с т. 25 от Вътрешните правила за достъп до обществена информация във ВСС, приети с решение на ВСС по протокол № 60 от 11.12.2014г. във връзка с чл. 30, ал.2, т. 20 от ЗСВл.

Легалното определение на понятието „обществена информация” се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Обществената информация е два вида: официална - която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10/, и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11/. Съгласно чл. 13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен, освен при наличие на изключенията по чл.13, ал.2 от ЗДОИ.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл.28, ал.1 ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл.3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал.2 на същата норма в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Единствената призната от закона възможност за процедиране на заявление за достъп до обществена информация е задълженият субект да постанови изричен акт - решение за

предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация, което се връчва лично на заявителя срещу подпис. Изискването за писмено мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта. В случаите, когато задълженият субект не се произнесе в срок по заявлението, е налице мълчалив отказ по смисъла на 58, ал.1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Търсената информация в случая е служебна обществена информация по своя характер и дава възможност на жалбоподателя да си състави собствено мнение за дейността на ВСС във връзка с командироването на магистрати и спазването на реда и правилата за командироване, предвидени в ЗСВл. Съгласно чл. 94 от ЗСВл когато съдия от административен съд е възпрепятстван да изпълнява длъжността си и не може да бъде заместен от друг съдия от същия съд, председателят на Върховния административен съд може да командирова на негово място съдия от друг административен съд, съдия от окръжен съд или съдия от районен съд с ранг на съдия от окръжен съд. Командироването се извършва при спазване условията на чл. 227. По изключение командироването може да бъде и на незаета длъжност при спазване условията на чл. 227, ал. 2 – 9. Съгласно чл. 227 от съд съдия, прокурор или следовател може да бъде командирован при необходимост за не повече от 12 месеца с предварителното му писмено съгласие. Той не може да бъде командирован повторно в същия орган на съдебната власт. Това правило не се прилага, когато съдия, прокурор или следовател се командирова на незаета щатна длъжност. Командироването на съдия, прокурор или следовател се извършва след преценка за притежавания ранг за длъжността, за която е командирован, професионалния му стаж и опит, оценка от атестация и становище от прекия му административен ръководител. За всяко командироване се издава заповед с мотиви за наличие на служебна необходимост за командированния съдия, прокурор или следовател. Въз основа на цитираните законови разпоредби ВСС е приел Правила за командироване на съдии, прокурори и следователи, приети с решение по Протокол № 25/27.06.2013г., изм. и доп. с решение по Протокол № 31 от 25.07.2013г. Съгласно т.4 от тези правила за командироване на съдия, прокурор или следовател се изисква становище от административния ръководител на органа, в който работи. Становището се придружава със справка, която отразява общата натовареност на органа и на работещите в него магистрати и данни как командироването ще се отрази на организацията на работа на този орган. Въз основа на тези документи административният ръководител, овластен да командирова магистрати, издава заповед за командироване. Съгласно т.12 от Правилата незабавно след издаването на заповедта за командироване, административният ръководител изпраща копие от нея до ВСС за отбелязването ѝ в част I от водения от него регистър. Съгласно чл. 30, ал.5, т.12 от ЗСВл съответната колегия ежегодно анализира и отчита степента на натовареност на органите на съдебната власт. За целта чл.11 от ПРАВИЛА ЗА ОЦЕНКА НА НАТОВАРЕНОСТТА НА СЪДИИТЕ, приети от ВСС с решение по протокол № 62/16.12.2015г., с последващите им изменения и допълнения, предвижда ВСС да събира, отчита и анализира ежегодно статистически данни за броя, вида и продължителността на разгледаните и свършени дела и натовареността на съдиите. Следователно спорният по делото въпрос е дали исканата от жалбоподателя обществена информация се съдържа в посочените от ответника регистри, които са публично достъпни. При проверка в интернет страницата на ВСС, раздел „Регистри“, http://www.vss.justice.bg/root/f/upload/31/REG_COM_12-05-2021-%D1%81.pdf, съдът установи, че в Регистъра на командированите магистрати под № 74 се съдържа

информация за Е. С. Д. от РС Русе, командирована със заповед № 3200 от 17.12.2018г. на председателя на ВАС в АС – Русе от 27.12.2018г. на свободна щатна бройка до заемане на длъжността с конкурс с продължителност на командироването в месеци 28 месеца. Под № 81 се съдържа информация за И. Й. И. от РС Русе, командирован със заповед № 3262 от 21.12.2018г. на председателя на ВАС в АС – Русе от 02.01.2019г. до завръщане на титуляра на длъжността, но за не повече от 12 мес., и със заповед № 1734 от 27.06.2019г. от 01.07.2019г. - до провеждане на конкурс за заемане на свободна щатна бройка с продължителност от 28 месеца. Липсва линк към сканирани заповед за командироване, становище от административния ръководител на органа, в който работи, справка, която отразява общата натовареност на органа и на работещите в него магистрати и данни как командироването ще се отрази на организацията на работа на този орган, т.е. същите не са публично достъпни чрез този регистър. При проверка в интернет страницата на ВСС, раздел „Отчетни доклади“, <http://www.vss.justice.bg/root/f/upload/22/S.-2018-sait.pdf> и http://www.vss.justice.bg/root/f/upload/24/2019-09-24_SK-VSS-t38.pdf, съдът установи, че в Приложение No 2 Таблица за натовареността на магистратите в съдилищата за 2018 г. и за I-то полугодие на 2019г., се съдържа информация за числеността на РС – Русе към 31.12.2018г. и 30.06.2019г., заетите и незаетите щатни бройки, натовареността по щат и действителната натовареност. Тази информация е разбита подробно в Приложение № 79 Брой съдии по щат, натовареност по щат и действителна натовареност на съдиите в районните съдилища в областните центрове за 2018 и I-то полугодие на 2019 година, където е посочена по граждански и наказателни съдии. В Приложение № 84 и 85 е изразена графично натовареността по щат и действителната натовареност на РС – Русе спрямо другите районни съдилища в областни центрове за 2018г. I-то полугодие на 2019г., като се вижда, че и в двете таблици РС – Русе е във втората половина. Никъде в тези приложения обаче не се съдържа информация как командироването ще се отрази на организацията на работа на РС – Русе.

От изложеното следва, че исканата обществена информация, съдържаща се в актът, по силата на който лицата Е. С. Д. и И. Й. И. заемат длъжността „съдия“ и правораздават в АС – Русе, се съдържа само частично в публичния регистър на командированите съдии, като в него липсва самия акт, фактическите и правни основания за командироване, мотиви – натовареността на органа, в който се командирова магистрата, фактическите основания за командироване на конкретния магистрат, критериите, въз основа на които именно той е командирован. Същите задължително се съдържат в заповедта за командироване съгласно т.5 и 6 от Правилата на ВСС за командироване, поради което липсата на тази информация, както и сканирано копие от същия акт, водят до извод, че исканата обществена информация не е публично достъпна през този регистър. Същевременно ответникът е разполагал с нея, тъй като му е изпратено копие съгласно Правилата. Следователно в тази част е налице мълчалив отказ да предостави исканата информация от заявлението.

Същото се отнася и до становището на административния ръководител на РС- Русе, в който са работили съдиите към момента на командироването, и данните как командироването ще се отрази на организацията на работа на този съд. Становището и данните въобще не са публично достъпни в посочените от ответника два регистъра. Действително не се установява

ответникът да е разполагал с тях, тъй като в Правилата не е предвидено да му се изпраща копие. Тези документи се изпращат само на административния ръководител, издал заповедта за командироване. Дори обаче да не е разполагал с тази информация, ответникът е бил длъжен на основание чл. 32 от ЗДОИ в 14-дневен срок от получаване на заявлението да го препрати на съответния орган, където тя се намира – в случая административния ръководител на ВАС. По делото няма данни да го е сторил, поради което жалбата е основателна и в тази част.

Относно справка за общата натовареност на РС - Русе и на работещите в него магистрати, съдът намира, че тази информация се съдържа в публично достъпния сайт <http://www.vss.justice.bg/root/f/upload/22/S.-2018-sait.pdf> и http://www.vss.justice.bg/root/f/upload/24/2019-09-24_SK-VSS-t38.pdf, където е видна общата натовареност на РС – Русе към 31.12.2018г. и 30.06.2019г., броя съдии по щат в този съд, натовареността по щат и действителната натовареност на един съдия от този съд. Поради това в тази част съдът приема, че информацията е предоставена на жалбоподателя с решение № 4 от 03.02.2021г. на главния секретар на ВСС и не е налице мълчалив отказ по неговото заявление. Следователно в тази част жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед характера на уредените обществени отношения и целта на ЗДОИ, главният секретар на ВСС е бил длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по заявлението на жалбоподателя в частта относно искането за предоставяне на копия от заповедта за командироване на Е. С. Д. и И. Й. И., становището на административния ръководител на съда, в който са работили към момента на командироването и данните как командироването ще се отрази на организацията на работа на този съд. Като не е сторил това, главният секретар на ВСС е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, установени в чл.38 и чл.39 ЗДОИ. Мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна.

Поради това преписката следва да бъде върната на ответника за произнасяне по заявлението на жалбоподателя в частта относно искането за предоставяне на копия от заповедта за командироване на Е. С. Д. и И. Й. И., становището на административния ръководител на съда, в който са работили към момента на командироването и данните как командироването ще се отрази на организацията на работа на този съд с надлежен изричен акт в съответствие с изискванията на ЗДОИ.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски пропорционално на уважената част от жалбата в размер на 10лв. за внесената държавна такса и 600лв. адвокатско възнаграждение, платено в брой съгласно договор за правна защита на л. 9. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 120лв. за осъщественото процесуално представителство по пълномощно на л. 42 пропорционално на отхвърлената част от жалбата.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 41 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на главния секретар на Висшия съдебен съвет да предостави достъп до обществена информация на Национална асоциация за обществена защита по заявление за достъп до обществена информация с рег. № 2 от 02.02.2021г. в частта относно искането за предоставяне на копия от заповедта за командироване на Е. С. Д. и И. Й. И., становището на административния ръководител на съда, в който са работили към момента на командироването, и данните как командироването ще се отрази на организацията на работа на този съд.

ВРЪЩА административната преписка на главния секретар на ВСС за произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение в 14-дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет да заплати на Национална асоциация за обществена защита сумата от 450 лв. разноски по водене на делото.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата част като неоснователна.

ОСЪЖДА Националната асоциация за обществена защита да заплати на Висшия съдебен съвет сумата от 30 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Препис от решението да се изпрати на страните, а на основание чл. 174 от АПК - и на главния инспектор при ВСС.

Решението съгласно чл. 40, ал.3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: